

Voorwerp van de zaak

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Landesgericht Innsbruck — Uitlegging van artikel 10 EG — Verplichting van een in hoger beroep rechtsprekende instantie om definitieve rechterlijke beslissing in eerste aanleg over bevoegdheid opnieuw te onderzoeken in geval van schending van het gemeenschapsrecht — Uitlegging van artikel 15, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 12, blz. 1) — Nationale wettelijke regeling inzake consumentenbescherming volgens welke de ontvanger van misleidende reclame recht heeft op een prijs die deze beweerdelijk heeft gewonnen

Dictum

Het uit artikel 10 EG voortvloeiende samenwerkingsbeginsel gebiedt een nationale rechter niet, nationale procedureregels buiten toepassing te laten teneinde een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing te onderzoeken en te vernietigen wanneer deze in strijd met het gemeenschapsrecht blijkt te zijn.

(¹) PB C 251 van 9.10.2004.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 23 maart 2006 (verzoek van het Tribunale civile e penale di Cagliari om een prejudiciële beslissing) — Enirisorse SpA tegen Sotacarbo SpA

(Zaak C-237/04) (¹)

(Staatssteun — Artikelen 87 EG en 88 EG — Begrip „steun” — Deelneming van openbaar bedrijf in kapitaal van particulier bedrijf — Recht van uittreding onder voorbehoud van voorafgaande afstand van alle rechten op vermogen van vennootschap)

(2006/C 131/26)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale civile e penale di Cagliari

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Enirisorse SpA

Verweerster: Sotacarbo SpA

Voorwerp

Verzoek om prejudiciële beslissing — Tribunale di Cagliari — Uitlegging van artikelen 87 EG en 88, lid 3, EG — Begrip staatssteun — Openbaar bedrijf dat deelneming in kapitaal van particulier bedrijf heeft genomen — Verenigbaarheid met artikelen 43 EG en 49 EG van nationale regeling waarin deze deelneming wordt toegestaan

Dictum

Een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die de vennoten van een door de staat gecontroleerde vennootschap een van het gemeen recht afwijkende bevoegdheid toekent om uit deze vennootschap te treden op voorwaarde dat zij afzien van alle rechten op het vennootschapsvermogen, kan niet als staatssteun in de zin van artikel 87 EG worden aangemerkt.

(¹) PB C 201 van 7.8.2004.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 9 maart 2006 (verzoek van het Gerechtshof te Amsterdam om een prejudiciële beslissing) — Beemsterboer Coldstore Services BV tegen Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

(Zaak C-293/04) (¹)

(Navordering van rechten bij invoer of bij uitvoer — Artikel 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2913/92 — Toepassing ratione temporis — Systeem van administratieve samenwerking waarbij instanties van derde land zijn betrokken — Begrip „onjuist certificaat” — Bewijslast)

(2006/C 131/27)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Gerechtshof te Amsterdam

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Beemsterboer Coldstore Services BV

Verweerder: Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Gerechtshof te Amsterdam — Uitlegging van artikel 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000 (PB L 311, blz. 17) — Navordering van rechten die voortvloeien uit vóór inwerkingtreding van verordening (EG) nr. 2700/2000 ontstane douaneschuld voor importeur die certificaten van oorsprong EUR.1 heeft overgelegd, waaruit oorsprong van goederen blijkt die niet kon worden bevestigd bij controle achteraf

Dictum

- 1) Artikel 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000, is van toepassing op een douaneschuld die is ontstaan én is nagevorderd vóór de inwerkingtreding van deze verordening.
- 2) Wanneer bij een controle achteraf de in een certificaat inzake goederenverkeer EUR.1 vermelde oorsprong van de goederen niet meer kan worden bevestigd, moet dat certificaat worden aangemerkt als een „onjuist certificaat” in de zin van artikel 220, lid 2, sub b, van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2700/2000.
- 3) Wie zich beroept op artikel 220, lid 2, sub b, derde alinea, van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2700/2000, moet de nodige bewijzen ter onderbouwing van zijn vordering overleggen. Zo moeten in beginsel de douaneautoriteiten die op grond van dat artikel 220, lid 2, sub b, derde alinea, initio, douanerechten willen navorderen, bewijzen dat de afgifte van de onjuiste certificaten te wijten is aan de onjuiste weergave van de feiten door de exporteur. Wanneer het voor de douaneautoriteiten wegens een uitsluitend aan de exporteur toe te rekenen nalatigheid echter onmogelijk is, te bewijzen dat het certificaat inzake goederenverkeer EUR.1 is opgesteld op basis van een juiste dan wel onjuiste weergave van de feiten door deze laatste, moet de belastingschuldige bewijzen dat dit door de autoriteiten van het derde land afgegeven certificaat op een juiste weergave van de feiten was gebaseerd.

(¹) PB C 228 van 11.9.2004.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 16 februari 2006 (verzoek van de Juzgado de lo Social de Madrid om een prejudiciële beslissing) — Carmen Sarkatzis Herrero tegen Instituto Madrileño de la Salud (Imsalud)

(Zaak C-294/04) (¹)

(Richtlijn 76/207/EEG — Gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Zwangerschapsverlof — Toegang tot loopbaan van ambtenaar — Tijdelijk functionaris met zwangerschapsverlof die in vaste dienst treedt na te zijn geslaagd voor een vergelijkend examen — Berekening van diensttijd)

(2006/C 131/28)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social de Madrid

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Carmen Sarkatzis Herrero

Verweerder: Instituto Madrileño de la Salud (Imsalud)

Voorwerp van de zaak

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Juzgado de lo Social de Madrid — Communautaire regeling inzake zwangerschapsverlof en gelijkheid van behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces — Rechten van de vrouw tijdens haar zwangerschapsverlof — Verwerving van de hoedanigheid van ambtenaar en de daaraan verbonden rechten — Tijdelijk ambtenaar met zwangerschapsverlof op het ogenblik dat zij in vaste dienst treedt

Dictum

Richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, verzet zich tegen een nationale wetgeving die aan een vrouwelijke werknemer die met zwangerschapsverlof is voor wat betreft de toegangsvoorwaarden voor de loopbaan van ambtenaar niet dezelfde rechten toekent als die welke zijn toegekend aan andere geslaagden voor hetzelfde vergelijkende aanwervingsexamen, door de indiensttreding te verschuiven naar de datum waarop dit verlof eindigt zonder voor de berekening van de diensttijd van deze werknemer rekening te houden met de duur van dit verlof.

(¹) PB C 106 van 30.4.2004.